

Cu Vàng

*Trời đầu sáng sương giăng mờ mờ tối,
Thân ghì thân truyền hơi ấm cho nhau,
Gót giầy khua trên phố vắng nhạt màu,
Đèn hiu hắt bóng đổ dài trước mặt.*

Chợ vơ sân ga, lơ thơ vài cặp, ()
Môi tìm môi, ôm chặt, khẽ thì thầm,
Biệt ly nào không chiu nặng trong tâm,
Mai xa cách, nhớ nhung buồn muôn nỗi.*

*Tiếng còi tàu rú từng hồi đau nhói,
Toa tàu lê chậm chậm, đổ bên ga,
Cuồng quít môi hôn, níu kéo thời gian,
Anh đi nhé, em về ngoan sách vở.*

*Lệ doanh tròng, nuốt vào lòng tiếng thở,
Làm sao qua những ngày tháng cô đơn,
Anh đi rồi, nhớ gắng viết thư luôn,
Mong mỗi lần từng hôm chờ thư đến.*

*Tiếng còi tàu lại rú lên nhức nhối,
Toa tàu lê chậm chậm khỏi sân ga,
Tay vẫy đưa dần mắt hút nhạt nhòa,
Em thú thít, lệ sa không ai thấm.*

*Lối đi về ai ử người, dẫu bước,
Bóng không còn đổ vóng gót chân em.
Tiếng còi vang, tim mãi nhói buốt thêm,
Oi nhớ quá nụ hôn ... thềm quay quắt!*

Nguyễn P. Thúy

(*) Sân ga ở Ohio University